Ч. 343 (14.240). Львів, понеділок 23. грудня 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Р. LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504·060. 145.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Із африканського фронту.

Агенція Райтера повідомляє з Асмари: Італійська армія зуживає менше-більше 200.000 тон бензини тижнево. Досі не відчувають недостачі бензини. Маршал Бадоліо загрозив карами до 6 місяців вязниці тим, що поводилися би зле з абісинськими полоненими. Найбільшою журбою італійської військової влади є забезпечка армії на час дощів. До праці над такою забезпекою треба вже взятися небаром.

Кореспондент „Месаджера" в Могадішіо повідомляє, що військо раса Дести на сомалійському фронті між ріками Дава Варма й Ібі Джестро дістають зброю та харчі з англійської кольонії Кенія. Каравани подорожують нічю, щоб їх італійські літаки не бомбардували. Часопис запевняє, що трапляється, що вояків із ескорти та звірята, як переходять ріку Дуа Фарма, пожирають крокодилі.

АБІСИНСЬКІ ВТРАТИ ДУЖЕ МАЛІ.

АДДІС АБЕБА, 21. 12. ПАТ. Урядовий комунікат, що приніс подробиці з останніх боїв біля ріки Такازе, твердить, що згинуло там 150 італійців і 200 еритрейців, крім того 7 італійців і багато еритрейців дісталося в полон. По абісинському боці втрати дуже невеличкі.

АБІСИНЦІ НЕ ВЖИВАЮТЬ КУЛЬ ДУМ-ДУМ.

Один із вищих урядовців абісинського посольства в Льондоні рішучо заперечив, мовбито абісинці вживають куль дум-дум.

Коаліційний уряд у Греції?

АТЕНИ, ПАТ. Часопис „Врадині" повідомляє, що колиб міжнародне положення загострилося, вибори відложили би та створили би коаліційний уряд. Ввійшли би до нього представники всіх партій. Інші часописи згадують, що міністром закордонних справ буде Міґалакопулос.

Англія загострить санкції.

Льондонський кореспондент „Матена" повідомляє, що англійський уряд поробить заходи, щоб санкції були успішніші, хоч покищо не поширює санкцій на нафту.

Англія мобілізує середземноморські держави.

Англійський уряд звернувся із запитом до урядів середземноморських держав, яке становище займуть, колиб прийшло до італійсько-англійської війни, чи помагатимуть Англії на Середземному Морі. Є це на основі уст. 16. § 3. пакту Ліґи, колиб Англію нападено на Середземному Морі.

Париський кореспондент „Дейлі Телеграфу" повідомляє, що уряди Туреччини, Греції, Румунії та Югославії відповіли притакуючо до 48 годин на запит Англії у справі помочі на Середземному Морі.

ДИПЛЬОМАТИЧНИЙ КОРПУС У БЕНЕША

ПРАГА, 21. 12. ПАТ. Президент Бенеш приняв у присутності прем. Годжі дипльоматичний корпус. У відповіді на бажання, які зложив йому декан корпусу, апостольський нунцій мрг. Рітер, президент Бенеш відповів, що і він особисто та вся держава бажають бути й далі вірні великим традиціям Масарика як у внутрішній так і закордонній політиці. У внутрішній політиці порядок, спокій, пошанування права та справедливости супроти поодиноких кляс і національностей, також постійне змагання до поступу у політичній, суспільній та господарській ділянці при пошануванні політичних і релігійних вольностей. У закордонній політиці ведення далі мирної політики з усіми приятелями та сусідами, піддержування Ліґи Націй та приготування збірної безпеки

ФРАНЦІЯ ВДЕРЖИТЬ САНКЦІЇ ДО КІНЦЯ КОНФЛІКТУ.

„Фіґаро" твердить, що Франція рішилася пристосовувати санкції до кінця італійсько-абісинського конфлікту, лише спротивилася їх поширенню. На зміну становища Франції моглоб вплинути лише те, колиб Італія напала на якоогнебудь члена Ліґи Націй.

ФРАНЦУСЬКА РАДА МІНІСТРІВ РАДИТЬ.

ПАРИЖ, ПАТ. У політичних колах уважають правдоподібним, що у вівторок збереться в Елізейській Палаті під проводом президента Лебрена рада міністрів. У звязку з теперішнім політичним положенням привязують до засідання ради велику вагу.

ПАПЕН КОНФЕРУЄ З ГІТЛЕРОМ.

ПАРИЖ, ПАТ. „Матен" повідомляє, що у берлінських політичних колах зробив велике враження приїзд німецького посла у Відні фон Папена до Берліна. Папен конферував із Гітлером 4 години. Був при цьому й міністер закордонних справ Нойрат.

РУМУНСЬКИЙ ПРЕМІЄР ПОДОРОЖУЄ.

ПАРИЖ, ПАТ. „Ля Журне Індістріель" повідомляє з Праги, що румунський премієр Татареску виїде на свята до Праги та Парижа.

АРЕШТУВАЛИ 12 НІМЦІВ У ЧЕХІЇ.

ПРАГА, ПАТ. У місцевості Мості арештували 12 німців, чехословацьких громадян. Закидають їм протидержавну діяльність. Сподіються дальших арештувань.

95 МАТЕРЕЙ У МУСОЛІНІЯ.

РИМ, ПАТ. Мусоліні приняв 95 італійських матерей, які могли доказати, що мають найбільше живо народженого потомства за останніх 10 літ. Кожна з цих матерей була представницею одної з італійських провінцій. Загалом за 10 літ подружого життя ці мами привели на світ 616 дітей. Мусоліні привитав ці мами, дав їм гроші, а вони віддали свої шлюбні перстені для скарбу.

18 ТОН ЗОЛОТА.

ПАРИЖ, ПАТ. „Ле Пті Парізієн" повідомляє, що італійський банк вислав до Парижа 18 тон золота для французького банку.

АВТОБУС УПАВ У РІКУ.

НЮЙОРК, ПАТ. У місцевості Готвел у стейті Вірджінія упав із мосту до ріки Апоматокс автобус із подорожніми. 12 подорожніх утонуло.

ЗАТОНУВ КОРАБЕЛЬ.

БЕРЛІН, ПАТ. Наслідком мряки на Північному Морі в околицях Гамбурга зударився корабель „Гармонідес" із малим англійським кораблем „Ава", який затонув.

В АРГЕНТИНІ СПЕКА.

БУЕНОС АЙРЕС, ПАТ. У всій Арґентині страшна спека, в Буенос Айресі 36 ст. Ц., у Сан Хуані 41 і ліа ст. ... а в Сантяґо Естеро 48 ст.

Мова статистики.

Національний і віроісповідний стан з 2-х повітів тернопільського воєвідства.

На основі загального перепису населення з 9. грудня 1931 р. Головний Статистичний Уряд подає такі дані про національний і віроісповідний стан поодиноких повітів тернопільського воєвідства.

ПОВІТ КАМІНКА СТРУМИЛОВА.

Загальний простір повіту 999,5 км². Загальне число населення 82.111 осіб, з того 39.938 мужчин, 42.173 жінок, густота населення на км². 82,2. У повіті є 2 міські і 8 сільських волостей, 68 громад. **По містах** проживало 15.790 осіб, з того **3.556 греко-католиків** (22,5 проц.), 7.018 римокатоликів (44,4 проц.), 5.124 жидів (32,5 проц.) і 92 інших (0,6 проц.).

Далі статистичні дані подають, що українською мовою говорило 1.113 осіб (7,2 проц.), руською мовою 1.242 особи (7,9 проц.), себто **нашою мовою говорило 2.375 осіб (15,1 проц.)**, польською мовою 9.650 (61,1 проц.), жидівською з гебрайською 3.734 (23,6 проц.), 31 іншою мовою (0,2 проц.).

По селах проживало 66.321 осіб, з того 41.519 греко-католиків (62,6 проц.), 22.810 римокатоликів (34,4 проц.), 1.576 жидів (2,4 проц.), 400 інших (0,6 проц.).

Статистичні дані подають, що українською мовою говорило 12.216 осіб (18,4 проц.), руською мовою 20.587 (31,1 проц.), себто нашою мовою говорило 32.803 (49,5 проц.), польською мовою 32.043 (48,3 проц.), жидівською з гебрайською 1.003 (1,5 проц.), іншою 422 особи (0,6 проц.).

По містах неграмотних було 1.781 осіб (14,3 проц.), по селах 10.496 (21,0 проц.).

ПОВІТ РАДЕХІВ.

Загальний простір 1.022,4 км². Загальне число населення 69.313, з того 33.564 мужчин, 35.749 жінок, густота населення на км². 67,8. У повіті було 2 міські і 9 сільських волостей та 53 сільські громади.

По містах проживало 8.836 осіб, з того 3.417 греко-католиків (38,7 проц.), 2.841 римокатоликів (32,2 проц.), 59 евангеликів (0,7 проц.) 2.505 жидів (28,3 проц.) і 12 інших (0,1 проц.).

Статистичні дані подають, що українською мовою говорило 1.395 осіб (15,8 проц.), руською мовою 1.416 (16,0 проц.), себто **разом нашою мовою говорило 2.811 (31,8 проц.)**, польською мовою 4.710 осіб (53,3 проц.), жидівською з гебрайською мовою 1.297 (14,7 проц.), іншою мовою 17 (0,2 проц.).

По селах проживало 60.477 осіб, з того 39.477 греко-католиків (65,3 проц.), 15.104 римокатоликів (25,0 проц.), 1.197 евангеликів (2,0 проц.), 4.429 жидів (7,3 проц.), 250 інших (0,4 проц.).

Статистичні дані подають, що українською мовою говорило 23.257 осіб (38,5 проц.), руською мовою 13.902 особи (23,0 проц.), себто разом нашою мовою говорило 37.159 осіб (61,5 проц.), польською мовою 20.717 осіб (34,2 проц.), жидівською з гебрайською мовою 1.980 осіб (3,3 проц.), 571 осіб іншою мовою (0,9 проц.).

По містах неграмотних було 1.222 особи (17,6 проц.), **по селах** 10.795 осіб (23,5 проц.).

Новий президент Чехословаччини.

Праця й заслуги для нації д-ра Едварда Бенеша.

18. XII. ц. р. сенат і парлямент Чехословаччини вибрали нового президента держави, д-ра Едварда Бенеша, учня і співробітника президента Т. Ґ. Масарика від 20 літ.

Заслужену оцінку цього дуже визначного державного мужа не лише ЧСР., але й Европи, українська преса почала відмічати ще перед 10 роками. Це другий, після президента Т. Ґ. Масарика, приклад, що людина з найнижчого щабля суспільної драбини піднеслася на президентське крісло — торік Ліґи Націй, сьогодні власної держави.

Едвард Бенеш — наймолодший син Матвія Бенеша і його дружини Ганни, що мали восьмеро дітей. Батько Бенеша був небагатий селянин, що працюючи від двох годин ранку до пізної ночи, дав синам добру освіту. В середній школі Едвард Бенеш був одним з кращих учнів. Хоч і захоплювався копаним мячем і навіть зломив раз ногу, але ще більше захоплювався читанням книг і студіями чужих модерних мов. І тому при вступі в університет був більше розвинений, ніж його товариші. Він уже тоді мав свій погляд на політику, релігію, фільософію. В університеті Бенеш підлягає впливам проф. Т. Ґ. Масарика. На другий рік університетських студій він, за порадою проф. Т. Ґ. Масарика, зважується, не маючи засобів, щоб утримувати себе в Празі, виїхати на студії до Парижа.

Бенеш думав жити з літературної праці: інформувати чеські часописи про паризьке життя, а французькі часописи про життя чеське. Але небавком переконався, що у французькій пресі пробити собі шлях було надзвичайно тяжко, бо там було навпаки: там ще хотіли, щоб їм платили за статті (впр. мадяри сотні тисяч видавали за свої інформації). Едвард Бенеш переважно дописує до чеських часописів. Не занедбуючи університетських студій, він писав приблизно по сто статтей річно. Крім того Бенеш поширює свій світогляд кількамісячним перебуванням у Льондоні й Берліні. До такої самої інтенсивної праці він кличе і своїх шкільних товаришів, бо „лише високо-освічена людина може принести відповідну користь своїй батьківщині“...

Горячково працюючи як журналіст, Бенеш одночасно студіював у двох університетах: політичні науки в Парижі і правничий факультет у Діжоні.

Світова війна застала Бенеша доцентом соціольоґії у Карловому університеті в Празі. Едвард Бенеш був один з перших, що приєднався до праці Т. Ґ. Масарика — *вести визвольну боротьбу для свого народу.* Крім своєї віддавої праці, Бенеш пожертвував на це і кілька тисяч (віно своєї дружини).

Рискуючи своїм життям, Бенеш працював у Празі до 1. IX. 1915. р. А 3. IX. Бенеш уже був у Женеві у Масарика. Він був ґенеральним секретарем Чесько-словенської Національної Ради за кордоном, з осідком у Парижі. Бенеш багато приклав праці, щоб здобути відповідні політичні позиції у Франції. І *Франція була перша,* що визнала Ч. Н. Раду, як владу майбутньої Чехословаччини. В Англії, Італії ця справа пройшла тяжче, але й там її розвязано позитивно завдяки дипльоматичним здібностям д-ра Бенеша. Знання мов, письмо і практично, давало йому змогу без перекладчиків впливати на політиків і впр. за кілька годин виробляти меморіяли, що їх подавав десятки.

Це, здається, єдиний приклад у цілому світі, що міністер, та ще й закордонних справ, безупинно займав повних 17 років міністерське крісло. А з держав, що повстали після світової війни, положення Чехословаччини є *найтяжче:* виняткове ґеоґрафічне положення держави і національний склад її, ці важливі два фактори ускладнюють дипльоматичну працю Бенеша. Але факти свідчать про те, що внутрі Чехословаччина консолідується, зміцнюється, а на міжнародньому форумі здобуває все більше й більше впливу. Наочним показчиком останнього є факт, що міністер д-р Е. Бенеш виконує найвідповідальніші функції ріжних комісій Ліґи Націй, а з минулого року є він *головою* Ліґи Націй.

Вибір д-ра Е. Бенеша президентом Чехословаччини є доказом того, що народи цієї держави йдуть слідами свого першого президента-освободителя Т. Ґ. Масарика, світового гуманіста й захисника справжньої демократії.

Епохальна доба президентства Т. Ґ. Масарика була й епохальною добою культурної праці української еміґрації в ЧСР. Існувало 5 високих українських шкіл! Твердо віримо, що й новий президент Чехословаччини д-р Едвард Бенеш буде не менш уважний до духових потреб української еміґрації й українського населення на Підкарпатті, як його учитель президент Т. Ґ. Масарик.

Григорій Омельченко.

Чотирнацять кабінетових кріз за 5 і пів року в Еспанії.

Складна політична ситуація в Еспанії.

Остання кабінетова кріза в Еспанії, що закінчилася меншостевим урядом з Портеля Валлядарасом як премієром, свідчить про незвичайно гостру устроєву крізу, що її переживає Еспанія. Кабінет Валлядараса є 14-тим з черги урядом від часу проголошення републики в 1931 р. та четвертим кабінетом цього року. Новий кабінет розпоряджає тільки 139 голосами на всіх 442 послів. Премієр Валлядарес заповів, що 2 січня розвяже палату кортезів та в половині лютого 1936 р. розпише нові вибори. До кабінету Валлядареса доставились незвичайно вороже праві ґрупи, а навіть партія радикалів, до якої належав теперішній премієр. Останні вибори до кортезів відбулись 19 листопада і 3 грудня 1933 р. Вони принесли поважну перемогу поміркованим партіям: праві ґрупи здобули 207 мандатів, центр 107 та лівиця 99. Найсильнішою партією була Католицька Народня Акція, що нею кермував молодий і енерґійний політик Хіль Роблес. Другою щодо числа була радикальна партія, зі старим републиканським діячем та кількакратним премієром Олександром Леру як провідником. Вибори в 1933 р. були зворотною точкою в історії молодої еспанської републики. Вони припинили володіння лівих партій та передали владу в поміркові руки. У найсильнішій партії Хіль Роблеса були монархісти, що з опортуністичних причин визнали републиканський устрій. Спочатку владу виконували радикальні уряди, що їх підтримував Хіль Роблес та інші менші праві ґрупи. Щойно в жовтні 1934 Католицька Народня Акція рішилась нести співвідповідальність за правління. Провідник тієї партії Хіль Роблес вступає до створеного 9 жовтня 1934 р. четвертого кабінету Леру. Це перший еспанський републиканський уряд з виразним правим обличчом.

Очевидно, що ліві партії прийняли створення цього уряду як визов. У Катальонії й Астурії вибухають кріваві заворушення, що їх влада безоглядно здушує. Уряд припиняє автономний статут Катальонії та арештує багатьох лівих політиків з колишнім премієром Азаною на чолі. До голосу приходить реакція. Члени кабінету, що їх підозрівають у симпатії для революціоністів або які не досить енерґійно поборювали революцію, як міністр закордонних справ і колишній премієр Сампер та міністр війни Ґідальго мусять уступити з кабінету. Хоч вожд радикалів Леру стоїть іще більш як пів року на чолі уряду, насправді владу виконує Хіль Роблес, що є міністром війни. Він переводить основну реформу в армії, усуваючи зі старшинського корпусу републикансько-ліві елементи. У березні 1935 приходить до реконструкції уряду з причини ріжниці поглядів у справі помилування лівих політиків, що, як виказало слідство, не були безпосередньо вмішані в заворушення 1934 року. Пятий кабінет Леру тревав коротко. Два місяці пізніше керму уряду перебирає незалежний політик і визначний фінансіст Чапапрієта; Леру має в його кабінеті теку міністра закордонних справ. 29 жовтня Чапапрієта творить другий кабінет без Леру. Все-таки атмосфера напружена й далі. Перед кількома тижнями інспектор Номбеле викриває нову скандальну аферу, що докраю компромітує радикальних провідників з Леру на чолі.

Внутрішні непорозуміння в кабінеті, головно між премієром та міністром війни Хіль Роблесом опричинюють 9 грудня димісію уряду Чапапрієти. Після невдачних спроб створити кабінет національної концентрації, президент Замора покликує до влади меншостевий уряд, що його безоглядно поборюють усі праві та центрові партії.

Вибори до кортезів відбудуться за два місяці. Тепер у всій Еспанії йде оживлена аґітація. До боротьби стануть: лівий бльок, до якого входять комуністи, соціялісти та поступовці з енерґійним діячем і орґанізатором, колишнім премієром Азаною та Народня Католицька Акція Хіль Роблеса. Ця остання партія є знаменито зорґанізована та тішиться підтримкою нижчого духовенства, що все ще грає величезну ролю в сільських округах.

На крайньому правому крилі є монархісти, що в останньому парляменті мали 43 мандати. Еспанські монархісти, які досі ділилися на т. зв. традиціоналістів, значить прихильників лінії Дон Карльоса та на прихильників колишнього короля Альфонса XIII., в останньому часі всі зібрались при одинокім кандидаті на престіл, сині короля Альфонса інфанті Дон Хуані. Впливи монархістів мабуть зростають, головно в північних провінціях. Центр розбитий і скомпромітований у висліді афер Штравса та Номбелі зазнає мабуть невдачі. Деяку ролю відограють також катальонські й баскійські автономісти. Можливо, що нові вибори вирішать про долю еспанської републики, що за 5 і пів року свого істнування не вміла перемогти політичних і господарських труднощів, які навіть успокоїти розбурханих революцією пристрастей.

Бо революція в Еспанії ще тревае, хоч що правда у замаскованій формі. Нові вибори мабуть зліквідують її.

Отже поворот монархії в Еспанії невиключений.

Лист у справі Насті Волошин.

Від пані Марії Хоростіль, подруги о. Хоростіля, у якого Настя Волошин служила передтим, як пішла на службу до господаря Стефана Вачка, дістав я лист, що має дуже важне значіння для **моральної характеристики** Насті, тому й друкую його. Сподіюся, що п. Марія Хоростіль не буде мати нічого проти опублікування її листа, хоч він писаний до мене особисто й без якої моєї спонуки.

Слідує лист п. Марії Хоростіль:

„Високопреподобний Отче Професоре!

Слідку справу Насті Волошин і дуже нею інтересуюся, бо я є жінкою о. Хоростіля, у котрого служила Настя два роки і з нами перенеслася до Млинів. Знаючи, що Впр. о. Професор зайнявся справою її стигм, почуваюся до обовязку довести Впр. Отцю вірно правду про ту дівчину. Настя була дуже побожна і солідна в праці. Дуже часто приступала до сповіди і св. Причастя. Не любила ніяких забав, ані весіль і ніколи на них не ходила. При праці улюбленою її пісною була пісня „Пасли пастирі вівці на горі“ — Виділи Матір Божу на скалі“. Мої діти все згадують Настю, співаючи притім її улюблену пісню. Про ніяку істерію мови бути не може, бо Настя дівчина здорова. Дуже любила слухати, як я їй читала книжки релігійного змісту і сама їх дуже радо читала. Завважала я також, що підчас Служби Божої часто плакала — так що і люди звертали на це увагу. А коли я питала її про причину цього плачу, не дала мені на це відповіди. Притім вона була дівчина гарна і мала дуже багато адораторів. Я, побачивши це, боялася за дівчину і звертала їй увагу, щоби на себе вважала. Але вона, певна себе, відповіла, що можу бути цілком спокійна, бо вона має вервицю, котру все носила привязану при боці. Ця вервиця була синя, на котрій Настя часто молилася. Нераз розказувала я їй про чуда, на те вона мені сказала: „Я Імості щось сказала би, але Імость мені не увірять“. Я її часто питала, що це таке, та вона відповіла, що я колись може довідаюся. Дуже доброю її товаришкою була Марія Сютрик, котра також відзначалася великою побожністю. Обі займалися порядками в церкві і прали церковне білля. В травні старалися не опустити ані одного богослуження. В неділю Настя з Марусею по вечірні сиділи в городі, де все читали побожні книжки, „Місіонарі“ і відмовляли вервицю. Одним словом, Настя це була дівчина дуже побожна, моральна і працьовита, та ніколи не хотіла заміж іти. Осмілююся просити Впр. Отця, передати Насті від мене поздоровлення. А також прошу пару слів мені з'вказати, чи стигми в Насті виступають дальше і в які дні та чи можна мені її відвідати. — Остаю з глибокою пошаною Марія Хоростіль. — Перемишль, 16. XII. 1935“

ПОЯСНЕННЯ ЦЬОГО ЛИСТА.

Коли Настя говорила: „Я Імості щось сказала би...“, то вона мала на думці власне ту свою

вервицю, з котрою завсіди ходила. Настя одержала її чудесним способом. Як Настя мала 11 років, найнялася пасти худобу в сусідному селі Адамівці (Настине рідне село Красне, парохія Майдан Сінявський, повіт Ярослав). Пасла корови і ягнята. Одного дня, коли гнала худобу до дому вполудне, перед придорожною каплицею показалося їй біле, маленьке ягнятко, якого вона між своїми вівцями не мала. Настя хотіла його зловити й три рази бігла за ним довкола каплиці, а воно десь поділося. Тоді клякла перед дверми каплиці, молилася й почула голос, що виходив немов зі середини каплиці: „Приходи до тої каплиці і молися!" Настя думала, що її хтось так страшить. Встала й пішла за худобою до дому. А коли пополудні верталася з худобою, знову клякла перед каплицею, щоби помолитися. В часі тої молитви повисла їй на руках вервиця з білими кістками. Настя злякалася, та не знала, що з тою вервицею зробити. Боялася також своєї матери, яка (гострої вдачі) могла би собі подумати, що вона ту вервицю відкись „потягнула". Ідучи за своїм дитиячим розумом, Настя руками й патиком вигребала при дорозі ямку на яких 30 цм., сховала до неї вервицю враз із білою шматкою, на якій училася шити і ямку глиною засипала та рукою загладила. На знак заткнула до землі патичок. І пішла пасти худобу. Але чогось її серце непокоїлося. Вернула назад до патичка, а вервиця і шматка були наверх землі (шматка була дещо на боці), хоч глина в ямці була ненарушена. І знову Настя закопала вервицю та шматку ще глибше. Пішла до худоби. І привиділося їй, що білий голубець літає над нею. Це її знову ткнуло, щоби піти до ямки, а вервиця і шматка знову були наверх землі, хоч глина в ямці й тепер була ненарушена. Тепер Настя взяла вервицю та сховала за пазуху, щоб мати не побачила її. На цій вервиці Настя сама навчилася молити, як звичайно на вервиці моляться і завсіди носила її при собі. З часом деякі зерна з тої вервиці погубилися, а Настя замісць них додала сині. Цеї осени, коли Настя вже мала стигми, подарувала вона цю вервицю своїй товаришці Марії Сютрик, яка перебувала у Львові, разом з Настею в монастирі впродовж двох перших тижнів грудня, і ми бачили цю вервицю.

О. д'р Г. Костельник.

(Докінч. буде.)

З НОВИХ КНИЖОК.

Новий том збірних творів Шевченка.

(*Повне видання творів Т. Шевченка: Том III.* Поезії 1843—7. р. За редакцією *Павла Зайцева*. Український Науковий Інститут. Варшава-Львів, 1935, ст. 336.)

Цей новий том приносить Шевченкові поезії з рр. 1843—7, дуже важної доби поета — між його першими відвідинами рідного краю після 13-літнього побуту на чужині та його засланням. Повстали тоді поезії, про які і не мріяв поет, що вони зможуть колись появитись друком. Усі це плоди нецензурної Музи тільки чудом збереглись для майбутности. На Наддніпрянщині не знали їх зовсім до 1907. р.; ті, що були друковані в Галичині, нерідко переходили іншу місцеву цензуру. Відомо, що деякі редактори наших Шевченкових видань замісць додавати коментарі до поодиноких тем, як напр. до „Гуса", пропускали в них деякі місця, а то й змінювали.

Можна зрозуміти, як виглядали всякі „Кобзарі" з такими творами, як „Великий Льох", „Наймичка", „Кавказ", „І живим і мертвим" і чудовими ліриками, коли текст у них був перекручений свідомо і несвідомо. Щойно доступ до рукописів, які цим разом на щастя зберегла російська поліція, дав змогу перевірити деякі сумніви та виправити прикрі помилки. Видання, яке маємо перед собою, взяло на увагу всі дотеперішні друковані тексти і працю добрих дослідників-Шевченкознавців із Совітської України. Редактор його Павло Зайцев ніде не йде сліпо за готовим текстом, хочби за ним стояв навіть авторитет Академії Наук. Скрізь дає він своє розуміння твору, спираючись на інтерпретації і на дуже добрій знайомости Шевченкового письма; не забуває він і про важливий психольогічний момент — Шевченко робив часто правописні помилки і т. зв. ляпсуси, які трапляються хронічно поетам. Із вичислених варіянтів читач зможе сам зробити висновок, в якій мірі поправки тексту влучні, інколи попросту ревеляційні.

До тому додано 7 пояснюючих статтей: П. Зайцева, Е. Маланюка, Ст. Смаль-Стоцького, І. Брика і Д. Дорошенка.

П. Зайцев пояснює у своїй статті, як повстали розходження тексту здебільша у трьох дотеперішніх виданнях, що лягли в основу зредагованого тут тому. Згадаймо хочби таку, на перший погляд, другорядну справу, як інтерпункцію, якою Шевченко нехтував. Там, де інтерпункції нема, виходить інколи зовсім інший сенс, що затирає головну думку поеми.

Стаття Е. Маланюка „Три літа" змальовує, як у Шевченка кристалізувався основний, історичний світогляд, що з'ясовував його відношення до Росії. Цей світогляд випереджував на довгі роки погляди інших великих наших земляків, що залишались під непереможними впливами російської дійсности та літератури. Стаття написана з темпераментом і розмахом, але не вільна від „поетичних ліценцій", які не дуже лицюють у такому науковому виданні. Ось фраза неґідна вірного критика літератури: „Але рецензії такого предтечі сучасних ідеологів СССР, як славнозвісний „западнік" і „лівий" Белінський, що нюхом свого доброго критика і переконаного імперіяліста відразу оцінив шевченківську небезпеку для Росії"...

Оцінка Шевченка Белінським має вже свою літературу і ніхто не схоче боронити Белінського; критик помиляючись щодо таланту великого письменника, сам найбільше шкодить своєму імені. А проте називати Белінського — предтечею большевицьких ідеольоґів, ще й імперіялістом можна хіба захехавшись на політичнім вічу, так для „красного словця".

Неодному, що читав не раз і не два „Сон", „Великий Льох" і „Посланіє" стануть у пригоді статті Ст. Смаль-Стоцького, що незвичайно ясно передає провідну думку тих нелегких поем. Саме так уявляємо собі деякі вступні коментарі до тих Шевченкових творів, яких читач не може оцінити якслід, не розуміючи їх ідей.

Історія, як повстав „Єретик" (Іван Гус) Шевченка — незвичайно цікава; оповідає її д-р Іван Брик, відкриваючи неодному вперше секрет: як міг Шевченко знати деякі факти, майже зовсім недоступні йому звичайним шляхом — із книжок. Постать Гуса, що залишилась нам в історії дуже бліда, незв'язана з дійсною боротьбою чеського народу, набирає для нас зовсім іншого значіння, ніж тоді, коли беремо її тільки як абстрактний символ.

Незвичайно цінна для оцінки Шевченкового ґенія стаття Д. Дорошенка „Історичні сюжети й мотиви в творчості Шевченка". З неї бачимо, яке широке зацікавлення мав наш поет для історії, її фактів, перспектив та великих постатей. При всіх своїх невідрадних обставинах находив він теж змогу стежити за чужинною літературою і вмів з неї користати, як мало який поет

м. р.

НОВИНКИ.

— **Футра, всілякого рода, найвибагливіші, поручає Юліян Глушівський, пл. Капітульна 3. І. п.** Телефон 254-46. 10 83—?

— **Приймаю пацієнтів у моїм заведенні, вул.** Сикстуська 17, від 9—1 і від 3—6.30. В неділі і свята за попереднім зголошенням. Урядовці і шкільна молодь користають зі знижок. **Насс.**

— **Одинока українська фабрика футер** „Хром", Пр.-Торг. Спілка з о. п. у Львові, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всілякого рода футряні шкірки, як також приймає до крашення і перерібки ужиті футра.

— **Професори львівської політехніки проти протижидівських виступів.** Загальні збори професорів львівської політехніки осудили виступи частини студентів проти студентів-жидів і домагалися, щоб винуватих покарати. Рівночасно збори ствердили, що окремі салі для студентів-жидів призначено лише провізорично для вдержання спокою.

— **Ліквідація військових кін.** Наслідком інтервенції господарських палат мають скасувати військові кіна, що обслуговували й цивільне населення. Нпр. у Скерневіцах є кіно, до якого вступ коштує 20 сот., тому приватні кіна мусіли зліквідуватися. М-ство військових справ вияснило, що таких кін є 14 і всі скасують.

— **Чи адвокат може асистувати коморникові?** Дисциплінарний суд варшавської адвокатської палати розглядав принципіяльну справу участи адвокатів в екзекуції, яку переводить комор ник. Досі така участь була заборонена, як незгідна з повагою адвоката. Одначе в одній дисциплінарній справі проти адвоката, який асистував коморникові, дисциплінарний суд рішив, що присутність адвоката при урядуванні коморника не суперечить професіональній гідности.

— **Сніги.** Великі сніги утруднили значно комунікацію у краківському воєвідстві. Автобусові сполуки в багатьох місцевостях Келеччини з гірськими місцевостями краківського воєвідства перервані. По дорозі в снігу застрягло багато авт. На балтійському морі лютує метелиця. Під Розевем море наслідком південно-східного вітру відступило взад на кільканацять метрів, так що відслонилося морське дно та піскові лавиці.

— **Поворотні знижки з лікувальних місцевостей.** Крім 18 лікувальних місцевостей, якими признано поворотну залізничу знижку на ввесь рік, м-ство залізниць признало на час від 1. травня до 31. жовтня ще 26 лікувальним місцевостям, між ними також із Галичини: Делятин, Гребенів, Косів коло Коломиї, Кросценко н. Дністром (ст. Старий Санч або Новий Торг), Кути, Любінь В., Моршин, Мушина, Немирів, Пивничина, Риманів, Оклo (станція Явір або Стариська Сило), Висова (ст. Грибів або Горлиці) та Заліщики.

— **Подорож зайцем до Палестини.** 14-літній учень Соломон Бухвайц із Варшави рішив за всяку ціну поїхати без грошей і документів до Палестини. Без відома родичів усів до потягу, що їхав до Румунії, і змилививши чуйність кондукторів та граничної сторожі, приїхав аж до Констанци над Чорним Морем. Дальше уже не йшло йому так легко. Щоби дістатися на корабель, він попросив одного пасажира, щоби взяв його до великої валізи, яку надав у порті як багаж. Нараз два робітники, які принесли валізу на корабель, почули кашель в її нутрі. Валізу отворено і молодого подорожного відставлено назад до Святина, а звідтіль до Варшави.

— **Львівська хроніка.** Невідомі злодії обікрали нічю стрихи майже всіх льокаторів при вул. Богуславського 8. Забрали білля вартости 1200 зол. — На пл. Народової Ґвардії Бліма Пфлюг з причини нужди випила якусь отрую. Забрали її до шпиталю. — До V. дільницевого уряду привели двоє бездомних дітей: 7-літнього Маріяна та 5-літню Франціщку. Діти не знають, яке їх назвище.

— **Бомба в Бориславі.** В бориславському „Соколі" підчас жидівської палестинської ревії „Тель-Авів" невідомі люди кинули крізь вікно слізну бомбу. Наслідком вибуху зімліло кілька осіб. Поліція веде слідство.

— **Хлопці втікають до Абісинії.** У Новому Селі придержала поліція трьох 12—14-літніх хлопців, що втікли із батьківського дому, щоби вступити до... абісинського війська. Приставили їх до Львова. Одного з тих хлопців не дяви прогнали з ґімназії, тому, що хотів застрілити професора. Поліцію повідомили, що втік із дому на Замарстинові 11-літній Карло Жичинський.

— **Утратив гроші і мову.** У Вільні кількалітній Іван Папуля підчас неприсутности батьків добув зі схованки долярові банкноти, м. ін. кілька стодолярових, покраяв ножичками та став виклеювати образці. Як надійшов батько, хлопець зі страху вкинув доляри в піч. Батько наслідком схвилювання втратив мову.

— **Величезна повінь у Греції** триває від тижня і приймає щораз більші розміри. В північній і середущій Греції повінь забрала досі 1.500 домів, а 6.000 домів евакуовано. Число бездомних доходить до 50.000 осіб. Коло 300 осіб утонуло.

Нема ліпших

як вістря „ПОЛЬОНІЯ"

З кіна.

КІНО „ХИМЕРА": „СЬОГОДНІ ВЕЧОРОМ У МЕНЕ".

Австрійська комедія у головній ролі з Дженні чи Енні Юґо, колишньою неподільною партнеркою Віллі Фрітча, тепер Павла Гербіґера. Бідна дівчина, що працює у крамниці з грамофонами закохується в одному кліенті, очевидячки взаємно. Коли позиція її у крамниці висить на волоску, дістає вона нараз одну пропозицію, що дає привід до дуже комічних сцен. Комедія із фарсовою закраскою не переходить у безглузду фарсу, а має найкращі прикмети погідної пригоди, за якою стежимо з великою приємністю. Фільм матиме певний успіх.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Дивогляди.

У КРАМНИЦІ ПРОДАЮТЬ КАНДИДАТІВ ДО ПОДРУЖА.

В японському місті Коде власник одної крамниці придумав собі спосіб заробітку, за який уже неодин европеєць сидів у вязниці. Відкрив він там відділ п. н. „Щасливе подружа“ з ілюстрованими катальоґами чоловіків і жінок, що раді би одружитись. При фотоґрафіях кандидатів з найдокладніші дані про особу: вік, майно, колір очей і волосся. Крамниця бере на себе посередництво, щоб познайомитись із бажаною особою. Підприємство має великий „оборот“: модерні японки дуже охоче виходять заміж з розуму і на власне замовлення. Хто не знає поглядів японців на подружа, для того така установа видається природно — дивоглядом.

ЧОРНЕ ВОЛОССЯ З БІЛЯВИМ.

Із Льондону приходить нова жіноча мода — до ясного волосся чорні кучері. Першу таку ідею мала якесь молода анґлійка на т. зв. „версальському балю“. Чорні кучері відбивались від її білявого волосся так ефектно що всі звернули на неї увагу. На найближчому великому балю багато жінок пішло за її прикладом.

РЕКОРД МОЛОДОЇ ЖІНКИ.

У мадярському містечку Надібечкерек живе 22-літня жінка Анна Паніч (може Панич?), що за 5 літ подружнього життя (вийшла вона заміж 17-літньою) мала вона тричі по троє дітей; на четвертому році мала вона близнюків і на пятому знову близнюків. Така велика рідня живе у великій біді і мати мусить продавати квіти на вулиці.

Дописи.

КОЛОМИЯ.

Концерт із творів Е. Ґріґа. Заходом і спільними силами „Колом. Бояна“ й „Музичного Інституту ім. Лисенка“ пережила Коломия дня 15. грудня ц. р. один з кращих мистецьких вечорів. На цей раз наділили нас згадані товариства прекрасним концертом із творів Едварда Ґріґа. На вибір автора вплинула обставина, що був відповідний музичний матеріял в українській мові, як також особисте зацікавлення до Ґріґа обидвох диригентів: мец. Р. Стависького (Боян) і проф. Р. Рубінгера (Муз. Інститут) та деяких членів управи. Вечір почав м-р Я. Козарук, музикольоґ, коротким і ядерним словом про життя і творчість Ґріґа. Дуже вдатно подуманою виявилася новинка: перед кожною точкою програми давати приступне і вязке пояснення змісту твору та головних ліній його будови. Тим способом дотепно звязано окремі точки концерту в одну цілість, зрозумілу і для осіб, що з музичною літературою зустрічаються тільки на концертах. Доволі численно зібрана публика, між якою було чимало й чужих гостей, слухала дуже уважно пояснень і виконуваних точок. Першу точку програми виповнила Сюіта (Пер Ґінт) всі 4 частини, виконана орхестрою „Муз. Інституту“ під досвідною батутою проф. Рубінгера. Можна би посперечатися за темпо першої і третьої частини (чи не за повільне?), позатим виконання твору стояло на висоті мистецькій, а друга зразкова частина (Смерть Ази) зробила на всіх глибоке враження. Прекрасно випала друга точка: „Норвеські танці“ оп. 35 І, ІІ, IV. частина — тріо — виконане Ір. Николишиньою (фортепян), Рубінгером (скрипка) і Я. Козаруком (чельо): чистота тону, зрівноваженість і правильна інтонація засвідчили про виконавців якнайкраще. Тільки інструмент чельиста в порівнанні зі скрипкою був дещо за тихий, що вичувалося головно в його сольових тактах. Дальші точки були: „Пізнання краю“ оп. 31 мужеський хор та „Олаф Триґвазон“, нескінчена драма Бернштєрне Берисона в 3 діях оп. 50, в перекладі М. Волошина: обидві з орхестрою. Мужеський хор, опертий на добре вишколену орхестру йшов зовсім певно навіть у хроматично трудніших місцях, а й соліст м-р Клим Гнатюк відспівав свою партію рівно й чисто. Може найсильніше враження залишила остання велика точка програми „Олаф Триґвазон“, зложена з мішаних, мужеських і жіночих хорів та соль: сопранового, баритонового й альтового. Перше з них, відспіване І. Николишиньою спокійно, повним дзвінким голосом, з виразистою дикцією й правильною чистою інтонацією, свідчить про великий музичний хист молодої дебютантки та замітний голосовий скарб, якого не слід занедбувати. Друге — баритонове (м-р Гнатюк) виконанням не полишало теж нічого до бажання; тільки чи його голос із теноровою закраскою відповідав ролі, яку він співав; на нашу думку тут повинен бути баритон-бас. Найбільшу й технічно найтруднішу партію мала М. Витвицька. Ця молода співачка з незвичайно широким діяпазоном голосу від малого ф до двочеркового ґ (повних дві октави) виявила велику співацьку культуру; орудує складно голосовим матеріялом. Плавні й виразні речитативи, а спеціяльно молитва Вельви залишили на слухачах помітне враження. Одна хиба, мабуть нервового походження, це нерівне хвилювання голосу, яке часто змінює закраску тону й псує гарно закроєну цілість. Хори (зложені з 65 осіб) робили сильне враження. Коли абстрагувати від кількох тактів у 3-ій частині, здетонованих мужеським хором, усюди держалися добре (спеціяльно гарно відспівані жіночі хори) і творили з орхестрою (зложеною з 31 осіб, а того тільки 10 до бляхових інструментів запозичених) могутню по мистецьки виконану цілість. Справді аранжерам, диригентам і виконавцям належиться повне признання, якого й не щадили їм таки на салі гості, головно чужинці, яких просто заскочило мистецьке виконання небувалої досі в Коломиї програми. На жаль наша інтеліґенція дуже мало поцікавилась таким концертом. **(Дм-о).**

Спорт.

НЕВДАЧА ПОЛЬЩІ У ГАМБУРҐУ.

ГАМБУРҐ, 22. 12. ПАТ. Нині вечором розіграли в Гамбурзі II, міжнародні гаківкові змагання між репрезентаціями південної Польщі та північної Німеччини. Перемогла німецька дружина у відношенні 4:3.

ДІСЕЛЬДОРФ. Фортуна — Варта 5:2 (2:1). Змаг. у коп. мячі.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ gminy król. stoł. miasta Lwowa. Lwów, 1. grudnia 1935.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ gminy król. stoł. m. Lwowa. Lwów, 15. grudnia 1935. R. IV., № 24.

RYCERZ NIEPOKALANEJ. Niepokalanów, grudzień 1935. R. XIV. № 12.

PŁOMYK, tygodnik dla dzieci i młodzieży. Warszawa, 9. grudnia 1935. R. 20, № 15.

PŁOMYCZEK, tygodnik dla młodszych dzieci. Warszawa, 9. grudnia 1935. R. 20. № 15.

MAŁY PŁOMYCZEK, tygodnik dla dzieci szkół miejskich i wiejskich. Warszawa, 2. grudnia 1935. R. 20. № 14

MAŁY PŁOMYCZEK, tygodnik dla dzieci szkół miejskich i wiejskich. Warszawa, 9. grudnia 1935. R. 20. № 20.

BULLETIN MENSUEL DE RENSEIGNEMENTS ECONOMIQUES ET SOCIAUX. Rome, novembre 1935. № 11, Annee XXVI.

ORIENS, dwumjesięcznik poświęcony sprawom religijnym Wschodu. Rocznik 3., zeszyt 6. za listopad—grudzień 1935.

VÖLKERBUND. Geneve, 1935. № 1.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 23. XII, год. 4. попол. „Пасторалка“; вечором нечинний.
Вівторок, 24. XII. нечинний.

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Американські пачкарі“, „Забавка“.
АПОЛЬО: „Кохай тільки мене“.
АТЛЯНТИК: „Нічні метелики“.
ВАНДА: „Велика подія“, „Скінчена пісня“.
ГРАЖИНА: „Дві Йосі“.
КАСІНО: „Його Величність шофер“.
КОЛІСЕЙ: „Я тобі довіряла“, ревія „Будинка має голос“.
КОПЕРНИК: „Ільонка“ з Франціскою Ґаль.
МАРУСЕНЬКА: „Буря над Андами“.
МІРАЖ: „Сьогодні нуждар, завтра пан“.
МУЗА: „Ідемо до щастя“.
ПАКС: „Віва Віллє!“
ПАЛЯС: „Любовні маневри“.
ПАН: „Чоловіки до вибору“, „Щастя на вулиці“.
РАЙ: „Її Ексцеленція піє“ (Джанет Ґейнор).
СОНЦЕ: „У твоїх обіймах“ та ревія „Нумо на тещі“.
СВІТ: „Цісарева та я“ (Ліл. Гарвей).
СТИЛЬОВЕ: „Вацусь“, ревія „Що чувати?“
ТЕНЧА: „Фліп і Фляп“ як брат дідвола“.
ТОН: „Хрестоносні походи“ Сесіля Б. Міля.
УТІХА: „Ковбой“ і ревія.
ХИМЕРА: „Сьогодні вечором у мене“.

Закордонне радіо.

Понеділок, 23. грудня 1935.

Відень (506,8) 18.10 Солісти, фортвори, 21.00 „Христова ніч“ ораторія Гаса, симф. орх., хори, сольо. **Братислава** (298,8) 17.15 Сольо на арфі, **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Нар. пісні, **Прага** (470,2) 12.35 Концерт військ. орх., 17.30 Форт. ресітал, 21.35 Пісні, **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 18.30 Симф. музика, 21.00 Спів, 21.45 Камер. музика, рецитації, **Білгород** (437,3) 13.15 Нар. пісні, 20.00 Опера, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, (органи, хори, сольо), **Гамбург** (331,9) 12.20 Концерт, 20.10 „Дас Хрістеляйн“ оп. Пфіцнера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Концерт, 19.00 Коляди та різдв. пісні. **Кельн** (455,9) 16.10 Камер. музика, 20.45 Форт. музика, **Ляйпціг** (382,2) 16.00 Коляди ріжних народів — пісні на голос сольов. і шість інстр., **Мінхен** (405,4) 17.00 Вес. музика, 20.10 Різд. мельодії та пісні, 22.20 Коляди й різдв. пісні з усього світа, **Будапешт** (549,5) 12.05 Солісти — спів, скрипка, 17.30 Циг. музика, 19.00 Форт. ресітал, 20.05 Концерт оп. орх., **Мілано** (221,1) 20.25 Орх. концерт, танк. музика, **Рим** (420,8) 20.25 Симф. концерт. 22.00 Танк. музика.

Вівторок, 24. грудня 1935.

Відень (516,8) 12.00, 13.10, 22.55 Концерт, 18.00 Коляди, хор, 19.10 „Різдво Христове“ ораторія Г. Шіца, 20.00 Промова кард. Інніцера, 21.15 Дзвони. **Кошиці** (259,1) 18.00 Коляди. **Прага** (470,2) 12.35 Сальон. квартет, 17.05 Коляди, 19.30 Новорічні бажання в поезії, прозі, музиці, співі, 21.20 „Підімо до Вефлеєму“ хор, 21.55 Словацькі коляди та рецитації, **Париж** (1648) 12.00 Концерт симф. музики, 18.30 Концерт, 21.00 Різдв. пісні й оповідання, 21.45 Концерт хору, **Білгород** (437,3) 11.00, 16.30 Концерт, **Берлін** (356,7) 13.00 Різдв. весела авд., 18.00 „На ялинці горять свічки“ — музика, Моцартівський хор. **Кенігсвустергавзен** (1571) 15.00 Програма для дітей, 15.30 Весела різдв. програма, 21.20 Скрипочка із забавками — концерт, 22.00 Камер. музика, **Кельн** (455,9) 15.00 Пісні, 19.00 Різдв. пісні, 19.55 Різдв. музика старих мистців, 22.50 Пята симфонія Брукнера, **Ляйпціг** (382,2) 13.30 Рел. моменти з вик. хору, 17.30 Концерт, 19.00 Коляди в вик. діточого хору, 21.20 Дзвони, **Мінхен** (405,4) 12.00 Концерт, 19.00 Чар звуків, різдв. музика, **Будапешт** (549,5) 12.05 Форт. ресітал, 13.00 Циг. музика, 18.05 Віольонч. ресітал, 19.15 Орг. ресітал, **Мілано** (221,1) 13.15 Попул. музика, 20.25 Різдв. концерт, **Рим** (420,8) 19.00 Легка музика, 20.15 Різдв. концерт.

Львівське радіо.

Понеділок, 23. грудня 1935.

6.30 Раннішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Сальон. музика, 13.25 Домашнє господарство, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Французька легка пісенька з гр. пл., 16.00 Лекція нім. мови, 16.15 Концерт орх., 16.45 „Ах люди, люди“ скеч Апрі Жоансона. 17.00 Чи жінка сфінкс?, 17.15 Діточа коляда, 17.20 Співочий ресітал Люби Левицької в супр. форт., 17.50 Камінна росте, 18.00 Львівська ялинка для наймолодших, 18.10 Ялинка в радіо, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Легка музика з гр. пл., 19.00 Старомiщанський осідок на львівському ринку, 19.20 Реклям. концерт, 19.35 Як провести свята, 19.40, 19.45 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Концерт легкої музики, 20.30 Найновіші Еріцнові плити, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Співочий ресітал Юрія Чаплiцького в супр. форт., 21.30 Літер. вечір, 22.00 Симф. концерт, 23.05 Танк. музика з гр. пл.

Вівторок, 24. грудня 1935.

6.30 Раннішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 На перешкаджати вечері — гутірка для дітей, 12.30 Музика з гр. пл., 13.25 Свят. Вечір — гутірка, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.00 Концерт, 16.00 Авд. для шк. молоді, 16.15 Вся Польща співає, 16.40 Пасторалки на орг., сольо виконає Фел. Нововейський, 17.10 Свят Вечір на Совінці, 17.15 Для дітей: Найгарніший вечір, 17.45 Коляди польських композиторів, 18.15 Свят Вечір леґіоніста Петрала, 18.45 Сільва рерум, 18.50 „Свят Вечір“ Чарльза Дікенса, 19.40 Концерт орх., 20.25 Форт. ресітал, 21.00 „Підімо до Вефлеєму“ — коляди в вик. Л. Щепанської та Ос. Корольковича, хори, 21.40 Для закордону, 22.15 При праці на Святий Вечір, 22.30 Свята у музикальній родині, 23.00 Коляди та пісні европейських народів, 24.00 Пасторалка з каплиці Остробрамської у Вильні.

КУПНО - ПРОДАЖА

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.